Wychodzi raz w tygodniu. Porto opłacone ryczałtem.

ROK XVI. Kraków, dnia 22 lipca 1933 Nr. 25.

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

| | |
|---|---|
| Abonament kwartalny | 4 zł |
| „ półroczny | 8 zł |
| „ roczny | 16 zł |

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

**Ogłoszenia:**

| | |
|---|---|
| Wiersz milim. 1 szp. na okładce | 40 groszy |
| Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki | 60 groszy |
| Wiersz milim. 1 szp w tekście | 60 groszy |

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

## Z orzecznictwa sądów najwyższych

**Sprawy socjalne**

# Zmiana warunków umowy z pracownikiem

### PRZEZ ROZWIĄZANIE UMOWY I ZAWARCIE NOWEJ.

Sąd Najwyższy rozpoznawał sprawę, mającą znaczenie specjalnie w dzisiejszych czasach, kiedy na porządku dziennym jest kwestja zmiany uposażenia pracowników.

Stan sprawy przedstawiał się w sposób następujący: X wystąpił przeciwko swemu pracodawcy o wynagrodzenie za rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia we właściwym okresie, wyjaśniając, że w dniu 27-ym kwietnia 1931 r. wymówiono mu pracę na 3 miesiące, dołączając do pisma, zawierającego wypowiedzenie, deklarację, wobec czego — zdaniem jego — wypowiedzenie zostało cofnięte. Jednak w kilka tygodni później, mianowicie w maju 1931 r. pracodawca ponownie wymówił pracę X i w dniu 31 sierpnia 1931 r. zwolnił go z zajmowanego stanowiska. X uważał **to drugie wypowiedzenie za nieważne, opierając się w tym względzie na art. 28 rozporządzenia o umowie o pracę pracowników umysłowych, który stanowi, że pracodawca, który cofnął doręczone pracownikowi wypowiedzenie umowy, może wypowiedzieć ponownie umowę po upływie tego okresu wypowiedzenia.**

Sądy merytorycznych instancyj zasądziły X-owi wynagrodzenie za 2 miesiące, wychodząc z założenia, że ponowne wypowiedzenie X-owi pracy mogło nastąpić nie prędzej, jak w lipcu 1931 r.

Pracodawca odwołał się jednak do Sądu Najwyższego, dowodząc, że po pierwszem wypowiedzeniu powodowi pracy przez podpisanie deklaracji o zgodzie na zmniejszenie o 15 proc. pensji **powstała między stronami nowa umowa, do której winny mieć zastosowanie ogólne przepisy o wypowiedzeniu pracy z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia,** a nie przepisy wyjątkowe o wypowiadaniu umowy w okresie wypowiedzenia w razie cofnięcia pierwotnego wypowiedzenia.

Sąd Najwyższy podzielił to stanowisko pracodawcy, wyjaśniając, **że żadna ustawa nie zabrania po wypowiedzeniu pracy w okresie wypowiedzenia rozwiązać umowę i zawrzeć nową na innych warunkach,** przyczem w każdym poszczególnym wypadku do Sądu należy ustalenie, czy między stronami powstał nowy stosunek umowny, czy też zostało jedynie cofnięte otrzymane poprzednio przez pracownika wypowiedzenie. Gdy zaś w konkretnym wypadku Sąd ustalił, na co zresztą powołują się obydwie stron, że przez podpisanie deklaracji o zmniejszeniu pensji o 15 proc. powstał między stronami z dniem 1 maja 1931 r. nowy stosunek umowny, to ten stosunek może być rozwiązany na ogólnych zasadach z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Bez znaczenia jest natomiast to, że Sąd, ustalając sam fakt zawarcia nowej umowy, jednocześnie ustalił cofnięcie poprzedniego wypowiedzenia, decydujące bowiem znaczenie w danym wypadku ma rozwiązanie poprzedniej umowy i zawarcie nowej na czas nieokreślony, którą w myśl obowiązujących przepisów pracodawca mógł rozwiązać w każdym czasie z zachowaniem jedynie 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. **(Wyrok S. N. L. C. 2154/32).**

## Odwołanie z udzielonego urlopu

**Pracodawcy nie przysługuje prawo odwoływania urlopu**

Sąd Najwyższy w toku jednej ze spraw zajmował się pytaniem, czy pracownik, który uzyskał urlop na podstawie ustawy o urlopach, może być przez pracodawcę odwołany z urlopu.

W sprawie tej Sąd Najwyższy wyjaśnił, co następuje: z całokształtu norm ustawowych, regulujących stosunki prawne w dziedzinie urlopów pracowników, wynika, iż prawo pracownika do urlopu stanowi swoiste świadczenie, obciążające swym kosztem pracodawcę, a polegające z istoty swej na zapewnieniu pracownikowi corocznego wypoczynku od pracy. Dążeniem pracodawcy było umożliwienie pracownikowi całkowitego zawieszenia pracy przez oznaczony w urlopie okres czasu w celu użycia tego czasu na potrzeby zdrowotne i kulturalne, co wynika z wyraźnej treści przepisów ustawy o urlopach oraz rozporządzenia wykonawczego, które stanowią, że pracownikowi winien być udzielony urlop nieprzerwany; to stanowisko potwierdza o umowie o pracę pracowników umysłowych, stanowiący o nieważności wypowiedzenia pracy w czasie urlopu pracownika.

Nie bez znaczenia również jest i ten motyw, że skoro zmiany w kolejności ułożonych już list urlopów wymagają zgody pracownika, to należy dojść do wniosku, że pracodawca nie może odwołać pracownika z udzielonego urlopu, a co zatem idzie brak zgody pracownika na przerwanie urlopu nie może być uznany za ważną przyczynę do zerwania umowy na pracę z winy pracownika (Wyrok S. N. w sprawie C. I. 2011|32).

# PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

**Rok XVI. Kraków, dnia 22 lipca 1933 Nr. 25.**

*Treść numeru:*



# ŻYDZI! Pamiętajcie o braciach katowanych w piekle hitlerowskim!

**Komitet Żydowskich Organizacji Gospodarczych.**

# Uprzątnąć rumowisko zaległości podatkowych.

Sprawa zaległości podatkowych kołatała przez długi okres czasu do naszych czynników miarodajnych o rozwiązanie. Problem ten pęczniał niemal z każdym dniem. Im bardziej czynniki rządowe groziły bezwzględnem ściąganiem zaległości podatkowych, im sprawniejszą i gorliwszą była akcja egzekutorów skarbowych, tem silniej domagał się ogół gospodarczy radykalnego rozwiązania tego problemu. Zaległości podatkowe, to nie dowód „buntu podatników", lecz świadectwo niesłusznego, bo wygórowanego wymierzania podatków w latach dawniejszych. Tak jak rząd przeprowadza akcję oddłużeniową, uważając, że w latach kryzysu nie można płacić długów w takiej samej wysokości co w latach pomyślnej konjunktury, tak też rząd winien zdawać sobie sprawę z tego, że **podatki wymierzone ponad miarę w latach dobrej konjunktury i niespłacone w tym czasie właśnie z powodu ich nadmiernej wysokości, nie mogą tembardziej być pokryte w okresie katastrofalnej depresji gospodarczej.**

O sprawie zaległości podatkowych pisaliśmy już tyle razy, że zaiste wstyd nam powracać obecnie do niej. Gdyby chodziło w tym wypadku jedynie o jakąś niesprawiedliwość, czy też o względy natury etycznej, możnaby jeszcze w pewnej mierze zrozumieć ociąganie się rządu z ostatecznem zlikwidowaniem tej sprawy. Możnaby przyjąć, że budżet państwa jest zagadnieniem prymarnem, któremu podporządkować się muszą wszystkie czynniki życia gospodarczego. Jednak kwestja zaległości podatkowych ma bardzo mało wspólnego z pojęciami etyki **a wkracza w dziedzinę czysto fizycznych możliwości. Poprostu zaległości podatkowe nie dadzą się w żaden sposób ściągnąć** Możnaby je ściągnąć wtedy, gdyby społeczeństwo miało rezerwy finansowe. Tymczasem społeczeństwo nietylko nie ma rezerw na spłacanie zaległych podatków, ale i nie ma na tyle dochodów a nawet i substancji majątkowej, aby zapłacić podatki bieżące. W czasokresie od 1-go kwietnia 1932 do 1-go kwietnia 1933 wzrosła cyfra zaległości podatkowych z sześćsetkilkudziesięciu miljonów złotych do 800 miljonów złotych. Wynika z tego, że społeczeństwo nie może płacić nawet bieżących podatków, a cóż dopiero podatki zaległe!

**Radykalnem rozwiązaniem tej sprawy byłoby umorzenie wszystkich zaległości podatkowych.** Poco bawić się tą sprawą, skoro ustawicznem grożeniem i najdalej idącemi ulgami nie zdołają nasze władze

skarbowe i tak wyciągnąć od życia gospodarczego ani grosza więcej ponad to, co dotychczas wyciągają! W naszych sferach rządowych pokutuje dotychczas błędna i opaczna teorja, że t. zw. „restanci“ podatkowi mają pieniądze, tylko nie chcą płacić. W tym celu opracowuje rząd od czasu do czasu różne „wabiki“, w postaci przeróżnego rodzaju ulg w spłacie zaległości podatkowych, aby te urojone bogactwa obywateli wywabić z sienników i skierować je ku kasom skarbowym. Zapomina się, że twierdzenie o niechęci obywateli do płacenia podatków jest bajką, i że obywatele nie płacą tylko dlatego, że naprawdę nie mają.

Dopiero niedawno, bo 30-go czerwca b.r. upłynął termin do składania podań o ulgi w spłacie zaległości podatkowych. Min. Skarbu nie ogłosiło dotychczas żadnych danych o tej akcji. Przypuszczać jednak należy, że skończyła się ona zupełnem niepowodzeniem. Urzędnicy skarbowi, mimo, że stykają się niemal codziennie z płatnikami podatkowymi nie wykorzystali swych kompetencyj w kierunku umarzania zaległości podatkowych, bo i oni wierzą w skarby ukryte w społeczeństwie. Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów musiał zapewne przekonać się o miernych wynikach tej akcji, skoro na niedawnem swem posiedzeniu, ustalił daleko idące, dalsze ulgi w spłacie zaległości podatkowych. Teraz mają być spłacane zaległości podatkowe w ratach półrocznych przez okres 10-ciu lat dla płatników, mogących dać zabezpieczenie hipoteczne, zaś na 6 półrocznych rat dla płatników, którzy zabezpieczenia takiego ofiarować nie mogą.

Oczywiście, że i te ulgi w spłacie zaległości podatkowych nie wiele pomogą. Może uda się tu i ówdzie wyciągnąć jakieś grosze ze społeczeństwa, ale w takim wypadku zmniejszą się wpływy podatków bieżących. **Rząd winien bowiem raz i to ostatecznie zdać sobie sprawę z tego, że dążenie do likwidacji zaległości podatkowych przez ich upłynnienie jest niebezpieczną iluzją, nie przynoszącą niczego Skarbowi, a zatruwającą życie społeczeństwu.** Zaległości podatkowe stanowią bowiem rumowisko z okresu prosperity gospodarczej. **Jeżeli rząd chce, aby na dzisiejszej glebie gospodarczej wyrosło kiedyś nowe życie, wówczas musi przedewszystkiem kompletnie uprzątnąć to rumowisko, o które potyka się dziś każda śmielsza inicjatywa gospodarcza.**

**SEM.**

RAFAŁ PFEFFER.

# O przyspieszenie wprowadzenia scalenia podatku obrotowego

Przypominamy, że podatek obrotowy, został wprowadzony u nas w 1923 r., pomyślany był jako podatek konsumcyjny. Poborem tego podatku obciążono kupca, jako, tego, który wymienia już w zasadzie towar i daje go do dyspozycji ostatniemu konsumentowi.

Jak długo była inflacja, podatek ten jakoś nie wywoływał takich wstrząsów gospodarczych, jakie niestety wywołuje od czasu, gdy handel operuje coraz drobniejszym kredytem i od czasu, gdy przyjął się niemal w całym handlu zwyczaj, że kupiectwo ten podatek konsumcyjny nie kalkuluje wcale przy sprzedaży.

Z uwagi na to przyjęło kupiectwo przed 2-ma laty z wielką nadzieją zapowiedź, że Rząd przystępuje do scalenia tego podatku i pobierać go będzie jedynie u źródła. Zdawało się tym razem, że postulat kupiectwa od pierwszej chwili stale wysuwamy, o konieczności poboru tego podatku u producenta lub na granicy celnej, wejdzie wreszcie w życie i konfiskata majątków kupieckich, dokonywana wskutek stałego poboru pod. przem. nareszcie przestanie. Niestety stoimy znowu przed jedną niedotrzymaną obiecanką.

Prócz scalenia podatku dla cukru, cementu i kilku innych artykułów można śmiało powiedzieć,, że 90% obrotu towarowego zostało nietkniętych scaleniem leniem i kupiectwo nadal jest eksploatowane wymiarami pod. przemysłowego.

W tej chwili idzie o sprawę zasadniczą. Rząd doszedł bezsprzecznie do przekonania, że na scaleniu podatku przemysłowego dochody skarbowe nic nie ucierpiały. Stwierdzić dalej wypada, że wymiar tego podatku u źródła przy scaleniu został zupełnie uproszczony, wymaga jedynie bardzo nieskomplikowanej kontroli i cały obrót odnośnym artykułem jest faktycznie obciążony jednolicie tym podatkiem. Inaczej ma się rzecz z wymiarami dla poszczególnych płatników i jeszcze gorzej ze ściągnięciem tych fantastycznie wygórowanych podatków, które stwarzają znowu konieczność utrzymania olbrzymiego aparatu wymiarowego, kasowego i inkasowego, co w efekcie obciąża Skarb Państwa niepomiernym wydatkiem administracyjnym a co gorsza, obciąża płatników, którzy albo nadużywają kredytu towarowego, użyczanego im dla spłaty podatku albo stają się niewypłacalni wogóle, tak, że i Skarb nie może dojść do podatku od obrotu.

To wszystko już było tak często powtarzane, że wystarczy chyba na umotywowanie konieczności jak najrychlejszego wprowadzenia w życie zapowiedzi o scaleniu. Pobór tego podatku nie nastręcza żadnych dalszych trudności o ile dotyczy on surowców zagranicznych, półfabrykatów i gotowego produktu zagranicznego, jeżeli pobór ten dokonywany będzie na granicy celnej. **Tak jak łatwo było opodatkować w cukrowniach cukier, tak samo łatwo jest bezsprzecznie opodatkować podatkiem obrotowym wszelkie inne produkty i w ten sposób dojść nareszcie do uporządkowania terenu podatkowego najbardziej zachwaszczonego, najbardziej rujnującego i deprawującego solidne kupiectwo wskutek machinacji elementów, które starają się obejść ustawę.**

# Przeciw rozszerzeniu systemu koncesyjnego

W Min. Przemysłu i Handlu rozpatrywana jest obecnie opinja Zw. Izb Przem. Handlowych w sprawie nowelizacji prawa przemysłowego. Czynniki zastanawiają się nad tem w jakiej mierze uwzględnić postulaty, wyrażone w memorjale Zw. Izb Głównym punktem w opinji Zw. Izb jest sprawa utrzymania wolności przemysłowej. Związek Izb stoi na stanowisku utrzymania nadal w całej rozciągłości zasady wolności przemysłowej, stanowiącej podstawę całego polskiego prawa przemysłowego. W szczególności Związek uważa za konieczne ścisłe przestrzeganie zasady, by lista przemysłów, których wykonanie uzależnia się od uprzedniego uzyskania koncesji — obejmowała tylko te rodzaje przemysłu, których wykonywanie uzależnić należy od specjalnych warunków z punktu widzenia interesu publicznego i bezpieczeństwa. Tem się tłomaczą wnioski Związku, zmierzające przeciwko poddawaniu przymusowi koncesyjnemu wyrobu wszelkich barwników syntetetycznych oraz organicznych produktów pośrednich (a nie tylko produktów nitrozwiązków organicznych), handlu odpadkami metali półszlachetnych, oraz przemysłu budowniczych, a z drugiej strony wnioski o skreślenie z listy rzemiosł takich zawodów, które nie są w sposób samoistny wykonywane lub też nie wygają szkolenia i stwierdzenia kwalifikacyj w sposób dla rzemiosł przyjęty. Z tych samych względów Związek Izb ustosunkowuje się negatywnie do projektowanego przepisu, upoważniającego Radę Ministrów — do obejmowania przymusem koncesyjnym innych, niewymienionych w art. 8, rodzajów przemysłu, uważając, że sprawa ta winna być nadal pozostawiona w całości w kompetencji władz ustawodawczych, zgodnie zresztą z duchem ustawy konstytucyjnej, która w art. 101 wyraźnie zaznacza, iż ograniczenia w wolnym obiorze zajęcia i zarobkowania, mogą być wprowadzane tylko w drodze ustawowej.

**_Reklama jest dźwignią handlu!_**

# Nie chcą, czy nie mogą płacić?

Sprawiedliwy wymiar podatków jest ideałem, upragnionym zarówno przez władze skarbowe, jak i podatników. Przez ostatnich atoli w stopniu nieskończenie wyższym, ileże w problemie tym mieści się w wielu wypadkach kwestja ich bytu. I czynią rzesze kupiectwa najmożliwsze wysiłki w kierunku przekonania władz o nierównomiernem, mimowoli niesprawiedliwemu obarczaniu podatkami kupiectwa w stosunku do innych sfer gospodarstwa społecznego. Usiłowania pozostają naogół bez skutku. Z jednej strony kupiec, życie i fakty, — z drugiej strony władza, paragrafy i egzekucje. Walka nierówna, jeśli wogóle o walce mowa być może. To raczej kompletny brak zaufania do podatnika, jego słów, zapewnień, zaklinań, że **tak wygórowanych podatków płacić nie może, płacić nie ma za co i z czego.** Ten zanik zaufania wyraża się w sławetnem a hańbiącem »nie chcą płacić«, jakkolwiek mrówcza praca egzekutorów i rosnące w miljony zaległości nieściągalnych świadczą o prawdomówności podatników-kupców. Ci z pośród kupców, którzy mogą prowadzić księgi handlowe bronią się, z różnym wprawdzie skutkiem, cyframi, daleko gorzej jest tym, których na prowadzenie ksiąg nie stać. Jedyną ich deską ratunku jest szczerość ich zeznań o zupełnym zaniku zarobku i dochodu. Że w tę szczerość wierzyć należy, wskazują wyniki pracy przedsiębiorstw o wysokiej kulturze gospodarczej, dobrze zorganizowanych i korzystających z środków i pomocy, o których kupcom nawet marzyć nie wolno. I te oto sztandarowe przedsiębiorstwa wykazują za rok 1932 **tylko straty**, o czem świadczy kilkanaście poniższych przykładów, wziętych z cyfr, ogłoszonych przez te przedsiębiorstwa w czasopiśmie „Polska Gospodarcza“.

| | Kapitał akcyjny | Strata bilansowa w roku 1932 | Strata na kapitale |
|---|---|---|---|
| Piwo, marmelada: Zakłady Przemysłowe Tenczynek | 1.000.000 | 392.842 | 39% |
| Nawozy sztuczne; „Strem“ Tow. Zakł. chem. | | 742.555 | |
| Mydło, tłuszcze: Schicht-Lever S. A., Warszawa | 10.000.000 | 603.683 | 6% |
| Huta Bankowa T. A. Zakł. hutn. | 15.000.000 | 1.569.270 | 10% |
| Cement: Fabryka Portland-Cementu, Kraków | 5.000.000 | 349.693 | 7% |
| Cykorja: F. Bohm, Włocławek | 2.000.000 | 112.218 | 4% |
| Olej; Przetwórnia olejów roślinnych, Radom | 840.000 | 63.792 | 8% |
| Drzewo; S. A. „Trak“ eksploatacja i handel drzewa | 250.000 | 58 003 | 23% |
| Obuwie: Fabryka „Leo“, Bydgoszcz | 500 000 | 72.161 | 14% |
| Zieleniewski, Fitzner i Gamper | 1.000.000 | 278 723 | 28% |
| Fitzner Gamper, Babcock | 15.000.000 | 2 706.253 | 18% |
| Francuska S. A. Przem. Metalurg., Radomsko | 3.300.000 | 570.126 | 17% |
| Fabryka szkła, dawniej Reich i Ska Zawiercie | 2.810.000 | 211.274 | 26% |
| S. A. „Oświęcim“, Fabryka maszyn i samochodów | 2.000 000 | 806 633 | 40% |
| Fabryka pończoch, Adolf Kepsch S. A. Łódź | 1.500.000 | 1.46.378 | 10% |
| Jan Götz Okocimski, browar i Zakł. przem. | 6.000 000 | 1.939 842 | 32% |

Straty a straty, pochłaniające coraz więcej własnej substancji majątkowej! Są to dowody, że **jednak w szczerość i prawdziwość zapewnień kupiectwa o zaniku zarobkowości wreszcie uwierzyć trzeba.**

Chyba nikt rozsądny nie będzie przypuszczał, że te prymitywne warsztaty pracy kupiectwa wygospodarować są w stanie wyniki lepsze, aniżeli przytoczone wyż przedsiębiorstwa, oparte na dużym kapitale. W istocie wyniki u kupiectwa są znacznie gorsze.

Sytuacja kupiectwa niepomiernie gorszą jest od tej, w jakiej znajdują się inne warstwy społeczne. Przemysłowiec wytrwa choćby kosztem konsumcji swych rezerw majątkowych, rolnik w najgorszym nawet wypadku nakarmi się bodaj ziemniakami, a ma swój własny chleb, dach nad głową, warsztat pracy. A kupiec? Pozbawiony przez działanie lat ostatnich całkowicie substancji majątkowej, traci warsztat pracy i staje przed smutnym faktem: **bez chleba, bez dachu nad głową, bez zaopatrzenia lub opieki.**

**Trochę wiary władz skarbowych w szczerość głosów kupiectwa, nieco więcej wyrozumienia dla faktycznego zubożenia szerokich mas kupieckich i zaniku zarobkowości — oto postulaty dnia dzisiejszego.**

Cyfry wyżej przytoczone mówią za siebie.

**X. Z.**

# Realizacja programu gospodarczego Rządu.

Na posiedzeniu z 14 bm. Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął szereg niezmiernie doniosłych dla życia gospodarczego uchwał. Uchwały te dotyczą 1. sprawy spłaty zaległości podatkowych; 2. rewizji, postępowania układowo-zapobiegawczego i postępowania upadłościowego; 3. ustalenia specjalnych opłat dodatkowych na cele akcji interwencyjnej. Ponadto Komitet Ekonomiczny wysłuchał sprawozdania dotychczasowych prac funduszu pracy i sprawozdania prezesa B. G. K. o przebiegu tegorocznej akcji w zakresie popierania budownictwa mieszkaniowego oraz ustalił dalsze formy tej akcji na r. 1934.

### Spłata zaległości podatkowych

Przedewszystkiem Komitet Ekonomiczny Ministrów ustalił zasady rozterminowania i spłaty zaległości podatkowych, które powstały przed 1 października r. 1931 Uchwała Komitetu Ekonomicznego dotyczy wszelkich zaległości z tytułu nieuiszczonych danin państwowych i komunalnych oraz wkładek na rzecz instytucyj i ubezpieczeń społecznych. Zagadnienie spłaty tych zaległości rozstrzygnięte zostało generalnie według jednolitych norm. Zaległości z tytułu należności publiczno-prawnych mają być rozłożone na raty najprawdopodobniej półroczne a na okres do lat 10. W ten sposób uregulowana zostaje niezmiernie ważna sprawa urealnienia zaległości podatkowych i ubezpieczeniowych, które ciążyły nad życiem gospodarczem. W wykonaniu uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów Min. Skarbu przystąpi do opracowywania szczegółowych zarządzeń względnie rozporządzeń P. Prezydenta, które wprowadzą w życie zasady przyjęte przez Komitet Ekonomiczny.

### Postępowanie układowo - zapobiegawcze i upadłościowe

Komitet Ekonomiczny Ministów uchwalił również przeprowadzenie rewizji postępowania układowo-zapobiegawczego i postępowania upadłościowego. Rewizja postępowania zapobiegawczo-układowego jak i upadłościowego ma na celu przyspieszenie i potanienienie czynności, związanych z tem postępowaniem. Przedewszystkiem jeśli chodzi o postępowanie układowo-zapobiegawcze, to w myśl obowiązujących przepisów prawnych nie można było przystąpić do zawierania układu bez uprzedniego przejścia przez nadzór sądowy. Zmiany zalecane przez Komitet Ekonomiczny Ministów zmierzają przedewszystkiem w tym kierunku aby wszczęcie postępowania układowego mogło nastąpić bez uprzedniego podania o nadzór sądowy. Wytyczne przyjęte przez Komitet Ekonomiczny staną się tematem prac zainteresowanych Ministerstw, które w najbliższym czasie opracują projekty odpowiednich rozporządzeń.

### Akcja interwencyjna

Dalsze uchwały Komitetu Ekonomicznego, dotyczą drugiego wielkiego działu prac rządowych, mianowicie polityki rolniczej. Jedna z nich ustala formy stosowania premij hodowlanych w ciągu przyszłego roku gospodarczego, druga — przewiduje źródła pokrycia strat na t. zw. akcji interwencyjnej. Obie te uchwały uzupełniają uprzednie decyzje Komitetu Ekonomicznego w sprawie wytycznych rządowej polityki zbożowej i hodowlanej. Na uprzedniem posiedzeniu Komitetu Ekonomicznego przyjęty został program działalności Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych, oraz powołana została międzyministerjalna komisja popierania obrotu produktami rolnemi. na której czele stanie z ramienia Rady Ministrów wiceminister Skarbu profesor **Leon Kozłowski**. Pokrycie strat, które będą poniesione w związku z rozszerzeniem akcji interwencyjnej nastąpić ma w drodze ściągnięcia specjalnych dodatkowych opłat przeznaczonych specjalnie na cele interwencji. Opłaty te będą ściągane od płatników podatku przemysłowego od obrotu w niektórych tylko kategorjach oraz od płatników podatku gruntowego. W sumie dopłaty do podatku na cele akcji interwencyjnej przynieść mają do 10 milj. zł. Ponieważ pełna suma przeznaczona na pokrycie strat z tytułu interwencji wynieść ma 25 milj. zł., reszta tj. 15 milj. zł. ma być pokryta z tytułu opłat specjalnych ściąganych w poszczególnych działach przetwórstwa artykułów produkcji rolniczej, a wię n. p. ubojowych lub przemiałowych. Naogół wszystkie te opłaty dodatkowe będą bardzo niskie.

### Poparcie ruchu inwestycyjnego

Trzecim działem objętym uchwałami Komitetu są prace w dziedzinie poparcia ruchu inwestycyjnego oraz rozszerzenia tych wszystkich poczynań, które zmierzają do zwiększenia produkcji i zatrudnienia.

W tym zakresie Komitet Ekonomiczny ustalił wytyczne dla działalności Funduszu Pracy w r. 1934-35 oraz powziął szereg uchwał, dotyczących rozszerzenia zakresu i form pomocy dla budownictwa mieszkaniowego. Tegoroczna akcja popierania budownictwa mieszkaniowego wydała pozytywne rezultaty, zarówno w zakresie ożywienia budownictwa, jak i wciągnięcia do obrotu stezauryzowanych kapitałów. Te pomyślne wyniki skłoniły Rząd do podjęcia wysiłków w kierunku wydatnego rozszerzenia akcji popierania budownictwa mieszkaniowego, zwłaszcza w zakresie udostępnienia terenów pod budowę jak również do przystąpienia już obecnie do opracowania planów na r. 1934. Wszystkie te uchwały przewidują podjęcie szeregu prac w okresie zimowym, celem ściślejszego skoordynowania w roku przyszłym wszystkich zamierzeń w dziedzinie popierania zdrowych przejawów budzącej się inicjatywy gospodarczej.

Uchwała w sprawie wzmożenia produkcji eksportowej przemysłu przetwórczego zmierza do zorganizowania produkcji w branżowe związki eksportowe, zastosowania ulg dla pośrednich faz produkcji eksportowej, rozszerzenia ulg dla eksportu artykułów przemysłu przetwórczego, oraz do bardziej elastycznniejszego i racjonalniejszego wykorzystania istniejących form pomocy pod kątem rozszerzenia wywozu wyrobów tego przemysłu.

## Obliczenie nadzwyczajnej daniny majątkowej

Jeśli chodzi o handel, który w ustawie zaliczony został do II grupy kontygentowej, to danina majątkowa obliczona będzie w stosunku do obrotu, przyjętego dla wymiaru podatku obrotowego.

Stawka podatkowa wynosi przy obrocie od 20.000 zł. do 50.000 zł. — 0,4 zł. od tysiąca złotych obrotu, zaś przy obrocie ponad 50.000 zł. — 0,6 zł. od tysiąca złotych obrotu.

W związku z tem, że Urzędy Skarbowe dokonywują obecnie obliczenia wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej, **Ministerstwo Skarbu w okólniku L. D. V. 27114/2/33** udzieliło władzom, obliczającym daninę, następujących instrukcyj:

Nadzwyczajną daninę majątkową w II grupie kontyngentowej oblicza się dla każdego przedsiębiorstwa handlowego i przemysłowego, zajęcia przemysłowego oraz samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego zosobna. Podstawą obliczenia daniny jest obrót, przyjęty ostatecznie dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego od obrotu (art. 5 ust. 2 ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej) wszelkie zatem sprostowania obrotu w trybie postępowania administracyjnego, jak również wszelkiego rodzaju ustawowe zwolnienia i ulgi przy wymiarze podatku od obrotu winny być uwzględniane przy obliczaniu daniny majątkowej.

Do uiszczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej w 1933 r. są obowiązane wszystkie przedsiębiorstwa i zajęcia, które opłacały państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w 1931 r. wyjątek stanowią przedsiębiorstwa, nie istniejące już w 1933 r. Przedsiębiorstwa, nowopowstałe w ciągu 1932 i 1933 r., nie są obowiązane do uiszczenia daniny majątkowej w 1933 r. Również nie są obowiązane do uiszczenia w 1933 r. nadzwyczajnej daniny majątkowej zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe, których wykonywanie rozpoczęto w 1932 r. względnie 1933.

## Ustawa kartelowa

„Dziennik Ustaw" z dnia 5 lipca ogłosił 3 rozporządzenia, dotyczące organizacji sądu kartelowego, zgłaszania w ministerstwie przemysłu i handlu uchwał i postanowień karteli oraz rejestru kartelowego. Wszystkie te rozporządzenia weszły w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie o składzie sądu kartelowego przewiduje 2 listy kandydatów, z których pierwszą przedkłada minister przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem skarbu, drugą zaś izba przemysłowo-handlowa w Warszawie. Listę członków sądu kartelowego w liczbie 40 ustala minister sprawiedliwości. Lista przedstawiona przez izbę przemysłowo-handlową zawierać ma 60 kandydatów, posiadających szczególną znajomość stosunków gospodarczych w dziedzinie górnictwa, przemysłu i handlu. Sędziowie kartelowi wyznaczani są na trzy lata, a nikt z pośród wyznaczonych nie może się uchylić od objęcia obowiązków. Sędziowie kartelowi pełnią swe obowiązki bezpłatnie, mają jednak prawo do djet i zwrotu kosztów na równi

z sędziami Sądu Najwyższego. Sędzia kartelowy, który bez dostatecznego usprawiedliwienia nie przyjdzie na posiedzenie, podlega karze porządkowej do wysokości 1.000 złotych. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych sędziów kartelowych powołany jest wyższy sąd dyscyplinarny. Od wyroków sądu dyscyplinarnego dla sędziów kartelowych niema odwołania.

Rozporządzenie o zgłaszaniu uchwał i postanowień karteli zarządza, iż zgłoszenia w ministerstwie przemysłu i handlu nastąpić muszą w terminie 7 dni od dnia ich powzięcia. Zgłoszeniu podlegają uchwały i postanowienia karteli, dotyczące: regulowania produkcji oraz zbytu, odstępowania kontygentów, cen oraz warunków sprzedaży i zakupu, unieruchamiania lub wykupu przedsiębiorstw, ograniczania oraz zakazu inwestycji, stosowania kar umownych, stosowania rekompensat za ograniczenie produkcji lub zbytu, oraz rekompensat przy eksporcie, świadczeń pieniężnych uczestników na rzecz kartelu, przystępowania nowych uczestników do umowy kartelowej lub wypowiedzenia jej uczestnikom dotychczasowym. Trzecie rozporządzenie zawiera przepisy o rejestrze kartelowym.

## Sprawy kolejowe

### PRZYSPIESZENIE WYPŁAT ZALICZEŃ KOLEJOWYCH.

Koła gospodarcze oddawna starają się o przyspieszenie wypłaty zaliczeń kolejowych, gdyż nawet kilkudniowa zwłoka może spowodować znaczne szkody. W związku z tem należy zwrócić uwagę, że znaczne przyspieszenie należy uzyskać przez wypłacenie zaliczenia bezpośrednio przez stację przeznaczenia przesyłki. W tym celu nadawca winien dołączyć do listu przewozowego blankiet nadawczy P. K. O., albo zaadresowany przekaz pocztowy. Ten sposób zapewnia najrychlejsze doręczenie kwoty zaliczeniowej, gdyż stacje kolejowe są obowiązane bezwarunkowo w dniu wykupienia przesyłki nadać kwotę zaliczeniową na pocztę. Ten sposób wypłacania zaliczeń może być jednak stosowany jedynie tylko w obrocie wewnętrznym.

Przy tej sposobności zauważa się, że kolej pobiera tytułem komisowego ¼% od sumy zaliczenia, najmniej jednak 50 gr. Zmniejszenie lub unieważnienie zaliczenia, dokonane po zawarciu umowy o przewóz, nie wpływa na zmianę obliczenia komisowego.

### O KWARTALNE BILETY ULGOWE NA KOLEJACH.

Sprawa udostępnienia pośrednikom handlowym przejazdów po cenach ulgowych była przedmiotem jednego z ostatnich posiedzeń Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi, która po wszechstronnem jej rozważeniu stanęła na stanowisku, że najbardziej wskazaną formą zrealizowania tego postulatu byłoby wyjednanie ulg kolejowych nie dla samych tylko pośredników handlowych, lecz ogólnie, a to w postaci wprowadzenia kwartalnych biletów odległościowych. Dawałyby one prawo przebywania pewnej określonej ilości kilometrów we wszystkich dyrekcjach kolejowych za opłatą 50 proc.



## Sprawy pocztowe

### DRUKOWANE AWIZY HANDLOWE „DRUKAMI POCZTOWEMI".

Niejednokrotnie firmy wysyłają do swoich klijentów zawiadomienie o wysyłanie towarów, o nadejściu wzorów itp., sporządzone w formie druku z uzupełnieniem daty innej wiadomości, uskuteczniane odręcznie lub pismem maszynowem. Zachodzi pytanie, jaki charakter ma taka przesyłka listowa i jaką opłatę pocztową należy za nią uiścić? Czy jest to druk za **opłatą 5 gr., czy papiery handlowe za opłatą 25 gr.,** czy też list za opłatą 30 gr.

W tym względzie dokładne wyjaśnienie daje nam ordynacja pocztowa, wydana rozp. Min. P. i T. z 21. III. 1931. Dz. U. 45, poz. 392.

Otóż wspomniane zawiadomienia nie mogą być uważane za druki w rozumieniu ordynacji pocztowej, jeżeli zawierają dodatki uskutecznione ręcznie, maszyną do pisania lub stemplem, nie mogą też być uważane za papiery handlowe, albowiem posiadają charakter korespondencji bieżącej, a zatem należą do kategorji listów, względnie kartek pocztowych.

Zasadą jest, że na drukach nie mogą znajdować się żadne dopiski, od tej zasady ordynacja pocztowa dopuszcza wprawdzie pewne wyjątki, lecz wspomniane wyżej uzupełnienia nie należą do tych wypadków.

### POD ADRESEM POCZTY KRAKOWSKIEJ.

Jeden z naszych czytelników przedłożył nam ciekawy dokument. W dniu 6 lipca br. nadany został na poczcie krakowskiej przez Pocztową Kasę Oszczędności Oddział w Krakowie list. Data pieczęci pocztowej

P. K. O. opiewa na 6 bm. Data pieczęci urzędu pocztowego w Krakowie 2. a. opiewała na 8 bm. List doręczył adresatowi posłaniec P. K. O.

Może nasze władze pocztowe wyjaśnią, dlaczego list w Krakowie wędrował przez 3 dni.

### W SPRAWIE SPOSOBU STEMPLOWANIA RACHUNKÓW KUPIECKICH.

Znaczna ilość firm wystawia rachunki na blankietach wyrywanych z ksiąg grzbietowych z tem, iż w książce pozostaje kopja odbitkowa, stanowiąca podstawę dla księgowania. Według stosowanej dotychczas praktyki opłatę stemplową, przypadającą od rachunku, firmy kasowały na oryginałach doręczanych wzgl. wysyłanych odbiorcom.

Urząd stemplowy w Łodzi zakwestjonował jednak prawidłowość podobnego sposobu uiszczania opłaty, zajmując stanowisko, iż w myśl przepisów rozporządzenia wykonawczego, z dnia 10. X. 1932 (Dz. Ust. nr. 99), opłata stemplowa winna być umieszczana na kopji, pozostającej w księdze grzbietowej.

W związku z tem Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi podjęła odpowiednie kroki interwencyjne na terenie ministerstwa skarbu, przyczem podniosła, iż w świetle przepisów art. 26 prawa stemplowego uznać należy, że rachunki wydawane z ksiąg grzbietowych nie powinny być stemplowane w sposób podany w rozporządzeniu wykonawczem, gdyż §§ 48 i 49 tego rozporządzenia ujawniają częściową kolizję z ustawą.

# Kronika

## Doroczne Walne Zgromadzenie Związku Przemysłowców w Krakowie

Przy licznym udziale członków odbyło się onegdaj zwyczajne Walne Zgromadzenie Związku Przemysłowców w Krakowie pod przewodnictwem prezesa prof. inż. Schimitzka, kaóry w przemówieniu swem skreślił trudności, z jakiemi przemysł w roku ubiegłym zmagał się.

Powołując się na obszerne sprawozdanie wydane drukiem, dyrektor Dr. Jarszyński uwypuklił działalność Związku i jego biura.

Biuro Związku wysłało w roku sprawozdawczym do różnych ministerstw około 60 memorjałów o treści ogólno przemysłowej i gospodarczej, oraz specjalnej, odnoszącej się do poszczególnych dziedzin działalności przemysłowej.

Prócz bezpośredniego kontaktu z Władzami na terenie krakowskiego Województwa oraz w Warszawie i placówkami dyplomatycznemi zagranicą, Związek Przemysłowców psółpracował z Izbami Przemysłowemi, Centralnym Związkiem Polskiego Przemysłu, Międzynarodową Izbą Handlową, Naczelną Radą Związków Drzewnych, Wspólną Reprezentacją Związków Przemysłu Młynarskiego, Radą Naczelną Związków Przemysłu Garbarskiego, Związkiem Przemysłu Chemicznego, Stałą Delegacją Zrzeszeń Przemysłowców Ceramicznych, Związkiem Przemysłu Konfekcyjnego i wieloma innemi organizacjami terytorjalnemi i branżowemi.

Dyrekcja Związku prowadziła również agendy Związku eksportowego fabrykantów mebli giętych, Ligi Propagandy Wytwórczości Krajowej, Izby Handlowej Szwedzko-Polskiej i Polsko-Szwedzkiego Towarzystwa.

Sprawozdanie zostało przyjęte długotrwałemi oklaskami i wyrazami uznania pod adresem dyrekcji w osobach Dra Jarszyńskiego i Dra Spitzera.

### Projekt nowej ustawy pobierczej

Ministerstwo przemysłu i handlu opracowało projekt nowej ustawy pobierczej, która obowiązywać ma w całej Polsce i zastąpić obowiązujące dotychczas 3 ustawy zaborcze. Nowy projekt wprowadza w całem państwie jednakowe próby urzędowe, mianowicie dla złota 920, 750 i 585, dla srebra — 950, 875 i 800 oraz dla platyny — 950. Za naruszenie przepisów probierczych przewidziane są kary do 3-ch miesięcy aresztu i 3.000 zł.

## Spadek przywozu owoców południowych z Italji do Polski

Przywóz za rok 1931 wynosił (cetnarów metrycznych w lirach) 146.214 za lirów 16.432.000 w roku 1932 już tylko 98.714 za lirów 10.931.000.

Natomiast wzrósł przywóz tytoniu z Italji za rok 1932.

# Z barbarzyńcami niemieckimi nie prowadzimy interesów!

## Składki do Kasy Chorych

Sąd Najwyższy w wyroku Nr. I. C. 477|32 wyjaśnił, że z brzmienia ustawy o Kasach Chorych wynika, że pracodawca obowiązany jest zawiadomić Kasę Chorych o przyjęciu lub zwolnieniu swych pracowników czyli o zawarciu z kimś umowy pracy, o zmianie warunków tej pracy lub o jej rozwiązaniu, natomiast przepisy tej ustawy bynajmniej nie stanowią, aby pracodawca winien był zawiadamiać Kasę o każdej poszczególnej przerwie w pracy swych robotników w jego przedsiębiorstwach zatrudnionych; pracodawca przeto może wykazywać takie przerwy w listach płac, nadsyłanych Kasie, dla której listy te winny stanowić dostateczną podstawę do obliczenia składek według ilości dni faktycznie przepracowanych.



## Sprawy celne

### STREFA WOLNOCŁOWA W GDYNI.

W dn. 23 ub. m. zostało ogłoszone rozporządzenie i ulgach i ograniczeniach na terenie wolnego obszaru cłowego w porcie gdyńskim. Załadowanie i wyładowanie statków w granicach wolnego obszaru odbywa się bez rejestracji celnej. Obrót przedmiotami uzbrojenia i wyposażenia wojskowego podlega ograniczeniom, ustanowionym w obowiązujących przepisach. Zagraniczne towary mogą być przewożone do wolnego obszaru bez opłat celnych i monopolowych, oraz podatków pośrednich. Statki morskie, utrzymujące żeglugę z portami zagranicznemi, mogą się zaopatrywać na terenie wolnego obszaru w artykuły zagraniczne i krajowe bez opłat celnych i monopolowych. Towary przewożone z wolnego obszaru cłowego do reszty polskiego obszaru cłowego do reszty polskiego obszaru celnego, podlegają odprawie celnej i ograniczeniom prezwozu i przywozu na zasadach ogólnych. Tworzenie na terenie wolnego obszaru celnego zakładów handlowych odbywa się na podstawie zezwolenia ministra przemysłu i handlu.

### WYWÓZ WYROBÓW Z DRZEWA UZNANY ZA KOMPENSACYJNY.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zawiadamia, że na podstawie p. 2. obwieszczenia Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lutego 1932 r. (Monitor Polski Nr. 40) został uznany za kompensacyjny wywóz wyrobów z drzewa, stolarskich, tokarskich i rzeźbiarskich z malowidłami, jak również t. zw. wyrobów ludowych (z innemi ozdobami), przyczem stosunek procentowy ulgi przywozowej do wartości wywiezionego towaru został ustalony na 40% przy wywozie przez Gdynię, Zbąszyń, Zebrzydowice, Warszawę Główną (urząd pocztowy).

Izby Przemysłowo-Handlowe zostały upoważnione do wystawiania na powyższe towary zaświadczeń o kompensacyjnym wywozie, poczynając od 1 czerwca 1933 r.

## Sprawy podatkowe

### URATOWANIE TAKSÓWKI.

Sąd Najwyższy orzekł, że przemysł dorożkarski obejmuje również dorożki samochodowe a tem samem utrzymujący taksówkę powinien opłacać taki podatek obrotowy jak dorożkaż konny. W związku z tem ministerstwo skarbu wydało okólnik za nr. 15547/4/33 w sprawie nowego zataksowania dorożek samochodowych, w sprawie uchylenia wszelkich nieprawomocnych decyzyj karnych, związanych z tym dotychczasowym komentarzem przepisów, w sprawie zaliczek na podatek obrotowy od taksówek itd. Nowy okólnik posiada ogromne znaczenie.

### ROZŁOŻENIE NA RATY ZALEGŁOŚCI PODATKU DROGOWEGO.

Sekretarz związku zawodowego szoferów i mechaników w Warszawie (Długa 21) otrzymał od dyrektora departamentu drogowego ministerstwa komunikacji zapewnienie, że, zgodnie z poprzedniemi obietnicami,

należność za zaległy podatek drogowy rozłożona będzie na dwa lata z bonifikatą 25 proc. i umorzeniem odsetek za zwłokę. Obecnie rozsyłane nakazy płatnicze, zawierające rozłożenie jedynie na 10 rat, są wynikiem poprzednio wydanych zarządzeń, będą przeto anulowane przez nowe rozporządzenie, które ma się ukazać w tych dniach.

## Jaką stawkę opłacać ma kawa, we własnem przedsiębiorstwie

(S. M.) Pod powyższym tytułem adw. dr. Otto Menaszę w Gdyni w „Biuletynie Informacyjnym Izby przemysłowo-Handlowej w Gdyni" Nr. 15 przeprowadził analizę prawniczą postanowień ustawy o podatku przemysłowym w przedmiocie należnej „stawki od obrotu" przy „sprzedaży kawy, palonej we własnym przedsiębiorstwie".

Konkluduje w ciekawej swej notatce autor, „że od kawy palonej opłacać należy podatek od obrotu w wysokości ½%".

Zagadnienie jest niepomiernie dla branży kolonjalnej ważne — o czem świadczy zainteresowanie prasy gospodarczej kupieckiej. Było one poruszane również na łamach „Tygodnika Handlowego".

W okresie przejściowym aż do wydania autorytatywnego wyjaśnienia N. T. A. władze fiskalne mogą uskuteczniać wymiary wbrew wyjaśnieniom cytowanego autora czego należałoby uniknąć, korzystając z postanowienia art. 7 Ustawy o pod. przem. iż „nie uważa się za przerób nabytego towaru czynności przygotowawczych, dokonywanych w przedsiębiorstwach handlowych przed uskutecznieniem sprzedaży, zgodnie z istniejącemi zwyczajami. Na wypadek wątpliwości, czy dana czynność odpowiada zwyczajom handlowym, zasięga władza podatkowa opinji właściwej izby przemysłowo-handlowej".

W analogicznej kwestji mechanicznego suszenia ziarn dyni i fistaszków, Izba Przemysłowo Handlowa w Warszawie wypowiedziała się pozytywnie, o czem poniżej.

## Suszenie ziarn dyni oraz fistaszków a stawka podatku od obrotu

(S. M.) Wobec niejednolitej praktyki władz skarbowych, w przedmiocie opodatkowania obrotów ze sprzedaży ziarn dyni i fistaszków, podlegających uprzedniemu suszeniu w przedsiębiorstwach handlowych — Centrala Związku Kupców zwróciła się w sprawie powyższej do Ministerstwa Skarbu z memorjałem.

Naskutek powyższego memorjału Ministerstwo Skarbu, pismem z dnia 22. X. 1932, zażądało opinji Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Izba Przemysłowo-Handlowa zajęła stanowisko zgodne z poglądem Centrali, co znalazło wyraz w odpowiedzi, udzielonej w dniu 5. XII. 32 Ministerstwa Skarbu, w piśmie N. 222/11027 o treści następującej:

„Zwracając przy niniejszem załączniku pisma z 22 października 1932 r. N. D. V. 41865/4 Izba uprzejmie komunikuje, że suszenie ziarna dyni oraz fistaszków jest czynnością przygotowawczą, dokonywaną, zgodnie z istniejącemi zwyczajami, przez przedsiębiorstwa handlowe".

W omawianym więc przez nas wypadku opłacać należy stawkę ½%-ową.



Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.

Redaktor odpow. Samuel Kurzman.

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12